

само си рекохъ, Томъ, каза Гели • и ако ми ся речешъ само да найдешъ дѣте-то въ іеднѣ седмицѣ, и да ми го доведешъ гдѣ-то зановѣдашь, азъ повече нищо не желяѣжъ.

— Нѣ азъ не ся благодарѣжъ съ толкосъ, каза Томъ. Не помнишь ли че съмъ ти врьшилъ работѣ въ Начезъ безъ заплаѣжъ Гели; Азъ съмъ наученъ сега да дрѣжѣжъ добрѣ рыбѣ-тѣ кога ѣжъ уловѣжъ. Разврьжи кесѣ-тѣ и пречети долу пятьдесять долларе или никогы нѣма да видишь дѣте-то. Азъ тя знаѣжъ тебе. »

Какъ, азъ ви давамъ въ рѣцѣ-ти такъ работѣ отъ кой-то чисто можете да испечелите хылядо или хылядо и пятьстотинъ а ты Томъ искашь още, то іе безразсудно, каза Гели.

— Да! заръ несмы поіели работѣ за цѣлъ мѣсяцъ, има що да врьшишь! Нѣ да речемъ че ше оставимъ всичко на странѣ и ше идемъ да припускамы подиръ ваше-то псе, и най напаконъ ако не уловимъ женѣ-тѣ, а жени-ти и дѣаволь-тѣ не може да ги улови. — Що ше бѣде тогы? ты и дукато нема да ни платишь! ше ни платишь? Заръ не тя знаѣжъ? нѣ, нѣ, чети долу пятьдесять. Таче ако заврьшимъ работѣ-тѣ и ся наплати трудъ-тѣ ни, то ше ти ги врьжназадъ, ако ли не, а то ше бѣде заплаѣга за трудъ-тѣ ни— То іе още далечъ, не ли іе така, Марксъ?

— То ся знаіе, то ся знаіе, каза Марксъ съ примирителенъ тонъ. « То-ва іе само за обезпеченіе, видишь

ли — хе-хе-хе — мы смы законници ты знаіешъ. Трѣбѣжъ всичкъ да прѣдвидимъ, всичко да уловимъ! Томъ ше прѣдстави дѣте-то на коіе-то мѣсто му посочишь. Не ли іе така Томъ?

— Ако найдѣжъ азъ дѣте-то, ше го занесъжъ въ Симениети и ше го оставѣжъ у Грени Бенчеръ близу при пристанище-то, » каза Локеръ.

Марксъ извлече изъ пазѣжъ-тѣ си іедно уплескано джозданче и изваде отъ вѣтрѣ іединъ дльгъ листъ, съднѣ испули остри-ти си чрѣни очи и почепѣжъ да бѣрболи: Бернсъ — Графство Шелби момче Джимъ триста долларе за него, живъ или мрѣтъвѣ. Едвардъ — Дикъ и Люси — мѣжъ и жена шесть стотинъ долларе. Жена Поли съ двѣ дѣца шесть стотинъ за нѣежъ или за главѣжъ-тѣ ѣ! — Азъ прѣмѣтамъ бѣлѣжкы-ти за да видѣжъ остава ли время за да поіемамъ и тѣжъ коммисіа.

— Локеръ каза той подиръ малко мльчяніе, мы трѣбѣжъ да испратимъ Адѣмса и Сприкчера да дирѣжъ тѣя работи, тѣ сѣжъ отъ время забѣлѣжени въ кнѣжѣ-тѣ.

« Тѣ ше ни земѣжъ скѣпо, каза Томъ.

— Азъ ше ги нагласѣжъ, тѣ сѣжъ още млады на работѣ-тѣ, и трѣбѣжъ да ся благодарѣжъ съ малко каза Марксъ, кой-то не прѣставаше да чете. Ето три комисии тврьдѣ лесни, трѣбѣжъ само да опусѣжъ бѣженци-ти, или да покажѣжъ съ кляѣжъ, че сѣжъ пусѣжъти и за това тѣ неможѣжъ